

INTERFERENCIA

Vörösnek

kítárod a kezed
hogy kirepegesd a gyökeret vetett komplexusokat
felnézel és kész csoda
hogy tud még mindig esni
hogy van még annyi víz

látod majd elmúlunk
és hiányjeleket szúrunk egymásba fejfának
de előtte még eltesszük az emlékeket
összehajtjuk az életet
és betakarjuk az elvetélt feltételes módokat

ide halottak járnak kávézni
pirosposzsgás élénk társasági lények
hang nélkül párbeszélnek
el egymás hűlt helye mellett

aztán néha titokban kítapogatják magukon
a dobogást
hogy még él a belül
a temetők meg lesítik a szemüket

és ennyi marad
nem a légmentesen becsomagolt csontgyűjtemény
(az ébenen átvirágzó köröm és szőr)
vagy a szélnekeresztett nemtörődöm porfelhő
(relatív környezetszennyezés)

80 csak ezek a hullámok
a kifogyott elem ellenére is még sugárzó
lecsavarhatatlan adás
hogy

ez szeretett ez meg szült
ez írt ez vízvezetékszerelt
ez meg szeretett
volna
(szeretettvolnáni)

modern kétszavas önéletrajzok
névtől és címtől megkönnyebbítve

ezért ilyen sűrű ma a levegő
valaki ma is szeretett
volna

lekukucskál megtántorodik és nem szakad le végül
az eső

valahol még kiszüremkedik a basszus egy számból
megint úgy hagyták az adást

ma megszakítás nélkül csak öröközdek

mint hogy meg kéne fogni egy kezet
hogy szeretni kéne volna
hogy utána kéne lenni szólva
hogy hátha mégis úgy lehetne
hogy milyen is volt anno úgy lehetve,

hogy valaki maradjon már édes istenem
lekapcsolni ezt a zajt